

ELÇİ AZİZ THOMAS HAKKINDA VAAZ
(26/4/2020)

Bugün, Paskalya'dan sonraki sekizinci gün "Thomas Pazarı" olarak biliniyor. Elçi Aziz Thomas'ın Dirilen Mesih'i Rab ve Tanrısı olarak ikrar edişini anıyoruz (bkz. Yuhanna 20:28).

İncil'den öğrendiğimiz kadarıyla Aziz Thomas bir balıkçıydı. Celile Denizi'nde (Tiberias olarak da bilinir) balık tutmasından özellikle bahsedilir (bkz. John 21: 2-3). Şüphesiz Efendimiz gölün ufak limanlarından birinde Thomas'la karşılaştığında, Aziz Petrus, Yuhanna ve diğer balıkçılarla yaptığı gibi Thomas'ı da yanına çağırdı ve Kendi öğrencileri grubuna ekledi.

Thomas Öğretmenini çok sevdi ve kendisini O'na adadı. Efendimiz müritlerine Lazarus'un öldüğünü ve Kudüs'ün eteklerinde (Yahudilerin kendisini öldürmek için komplo kurduğu yerde) Bethanya'ya gitmek zorunda olduğunu açıkladığında, Thomas diğer müritlere şöyle demişti: «Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!» (Yuhanna 11:16). Yani hiçbir şeyin yapması gerekenin önünde durmasına izin vermeyeceğini hayatıyla kanıtlayan bir adamdı.

Duygudan ziyade pratik akıl, deneyim ve mantık tarafından yönlendirilirdi. Belirsiz kavramlardan memnun değildi, ama doğrudan cevaplar isterdi. İncil'de bunu gösteren birkaç olay vardır (Yuhanna 14: 2-5).

Thomas'ın bu özelliği, İsa'nın Diriliş gününde diğer On Elçisine görünmesi olayında belli oldu. Aziz Thomas o sırada orada değildi. Arkadaşlarına döndüğünde, diğerleri Rabbi gördüklerini ve O'nun dirildiğini söylediler. Thomas, kendisini görüp yaralarına dokunmadıkça asla inanmayacağını söyleyerek ikna olmamıştı.

Elçilerden birinde böyle bir şüpheliğin olması bizim için sürpriz olabilir, ancak bu şüphe Tanrı tarafından bunun bir tevzi eylemi olduğunu kanıtladı, çünkü böylelikle Mesih'in ilahi doğasına itiraz edeceklere cevap vermiş oldu. Mesih'in Dirilişinin bir şekilde O'na adanmış olanların bir yanılması veya aldatmacası olduğu fikrini çürütmek gerekirdi.

Gerçek çok farklıydı ve şüphe eden sadece Aziz Thomas değildi. İsa Mesih'in dirilişine şahit olan Kadınlar, gelip O'nun Dirilişini duyurduklarında, bu nasıl karşılandı? "Sözleri onlara boş masallar gibi geldi ve onlara inanmadılar" (Luka 24:11). Dirilen Mesih'e inanmak için bu ilk mücadele, günümüze kadar her yaştan imanla güreşenler için bir cevaptır.

Elçiler, Mesih'in dirilişini, onu gördükten, duyduktan, onunla konuştuğundan ve dirilişinden sonra 40 gün boyunca O'nunla birlikte yaşadılar ve böylece O'na inandılar. Devamında Elçiler inançlarını ikrar ettiler hatta bu ikrara kendi kanlarıyla "imza attılar". Zulüm gördüler, hapsedildiler, işkence gördüler, sürgün edildiler ve şehit edildiler çünkü Dirilen İsa'yı gerçek Tanrı olduğunu herkese bildirdiler.

Elçi Aziz Thomas için kesinlikle durum buydu. İsa'ya ("Rabbim ve Tanrım") diyerek imanını ikrar etmesinden ve Pentekost Günü inen Kutsal Ruh tarafından aydınlanmasından sonra, tüm hayatını Dirilen Rabbin İncili'ni vaaz etmeye adadı.

Aziz Elçiler Müjde'yi çeşitli uluslara yayma görevine başladıklarında Elçi Thomas öncelikle İran'a gitti. Birçok insan Mesih'e inandıktan sona Hindistan'a geçti. Hasta ve muhtaçlara olan sevgisi, ilham verici öğreticiliği şaşırtıcı mucizeleriyle birleşince çok sayıda insanı Mesih'e çekti. Bunların arasında Hint kralı Gundaphar ve karısı vardı. Bu apostolik çalışmayı yeni kral Misdus'un zamanına kadar sürdürdü ve yeni vaftiz edilen kraliçe Tertia ve oğlu da buna dahil oldular. Bu durum, kralı öfkelenirdi, sonra ve Mesih'in Elçisi'nin idam edilmesini emretti. Bu olay, kralın askerlerinin Aziz Thomas'ı dağlara götürdüğü MS 72 yılında vuku buldu, orada azizin bedenini kılıçlarıyla parçaladılar. Üç yüz yıl sonra, MS 357 yılında Aziz Thomas'ın kemiklerini Aziz Büyük Konstantin'in tüm Elçileri onurlandırma arzusunu yerine getirmek için İstanbul'da inşaa ettirdiği Kutsal Elçiler Kilisesi'ne (Havariyum-günümüzdeki Fatih Camisi) naklettirdi.

Bugün bile Elçi Aziz Thomas Kilisesi olarak bilinen Güneybatı Hindistan'daki Malabar Kilisesi bu şekilde kurulmuştur.

Sevgili kardeşlerim! Kutsal İncil'den duyduğumuz gibi Aziz Thomas'ın ikrarından sonra, Rab şöyle cevap verdi: "Beni gördüğün için mi iman ettin? Görmeden iman edenlere ne mutlu!"(Yuhanna 20:29). "Bedensel gözlerimizle görmeyen ama yine de sarsılmaz bir şekilde ölümlerden Dirilmiş olan Mesih'e iman eden" kişiler arasında sayılalım. Ayrıca, yalnızca Mesih'in Dirilişine inanmakla kalmayıp Elçi Aziz Pavlus'un yazdığı gibi, O'nu ve O'nun dirilişinden kaynaklanan gücü tanıyalım. O güç bize yeni bir yaşam vermektedir (bakınız Filipililer 3:10). Amin.